Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36449
Copyright: Melk, Benediktinerstift

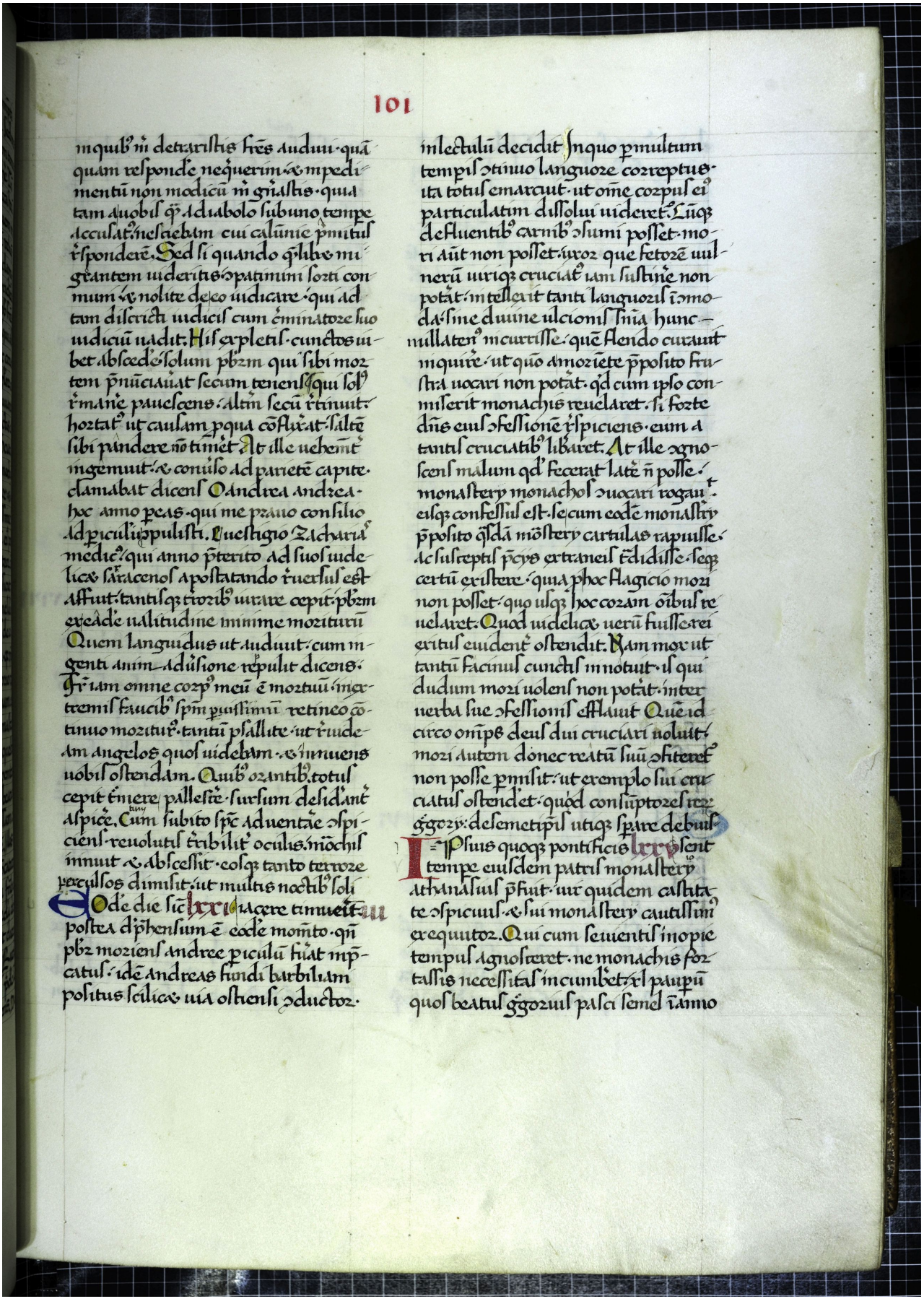

mquib' ñi detractistis hres audum·quã quam respondẽ neq̃erim·ne impedimentũ non modicũ mi gnãstis·quia tam nobis q̃ a diabolo subuno tempe accusat' nesciebam cui calũnie p̃mittus t'sponderẽ. Sed si quando q̃libet migrantem uideritis·patimini sorti communi·et nolite de eo iudicare·qui ad tam discretũ iudicis cum ẽminatore suo iudicũ uadit. His expletis·cunctos iubet abscedẽ·solum pbrm qui sibi mortem p̃nũciauat secum tenens·qui sol' t'mane pauescens·altũ secũ t'tinuit· hortat' ut caulam pqua cõfugeret·saltẽ sibi pendere nõ timeret. At ille uehemẽt ingemuit·et conuso ad parietẽ capite· clamabat dicens·O andrea andrea hoc anno peas·qui me prauo consilio ad piculũ impulisti. Cuestigio Zacharia medic' qui anno p̃terito ad suos iudeos sarracenos apostatando t'uersus est affuit·tantisq; tribꝰ uitare cepit·pbrm exeadẽ nalitudine minime moriturũ Quem languidus ut audiuit·cum magenti animo ad usione repulit dicens· Fr̃i am omne corp' meũ ẽ mortuũ·mee tremis fauces spm piissimũ retineo cõtinuo moriturꝰ·tantũ psallite·ut t'uideam angelos quos uidebam·et inuenis nobis ostendam. Quib' orantib' totus cepit t'mere palleste·sursum deiectis aspice. Cum subito spẽ aduentãe aspiciens·reuolutis t'ribilit' oculis·mochis innuit·et abscessit·eosq; tanto terrore p'cussos dimisit·ut multis noctib' soli

O die sic horrida cepit tumescere uu
postea d'phensum ẽ eode momto·qñ pbr moriens andree piculũ fuat mpcatus·ide andreas fundi barbilum positus scilicet uia ostensi ꝺductor· in lectulũ decidit. In quo p̃ multum temp' sꝰtinuo languore correptus· ita totus emarcuit·ut oĩe corpus ei' particulatim dissolui uideret. Cuiq; defluentib' carnib' sꝰ ossa posset·mori aũt non posset·furor que fetorẽ uulnerũ uirigq; cruciat' iam sustinẽ non potat·intellexit tanti languoris i'modas·sine diuine ultionis sue hunc nullaten' meruisse·quẽ flendo curauit mquire·ut quo amorieẽte p̃posito frustra uocari non potat·qd cum ipso commiserit monachis reuelaret·si forte dñs eius sessionẽ t'spiciens·eum a tantis cruciatib' liberaret. At ille agnoscens malum qd' fecerat latẽ n̄ posse· monasteri monachos uocari rogauit· eisq; confessus est·se cum eodẽ monasteri p̃posito q̃sdã mõsteri cartulas rapuisse· ac susceptis p̃cis extraneis tradidisse·seq; certũ existere·quia phoc flagicio mori non posset·quo usq; hoc coram oĩbus reuelaret. Quod audiuit uerũ fuisse rei ei' euidenter ostendit. Nam mox ut tantũ facinus cunctis innotuit·si qui diudum mori uolens non potat·interuerba hue confessionis efflauit Quẽ ideirco oĩps deus dui cruciari noluit· mori autem donec testatũ suũ confiteret non posse p̃misit·ut exemplo sui cruciatus ostenderet·quod conceptores rei ggrauis·de semetipis utiq; sentire debuis

Ipsius quoq; pontificis horr sentempe eiusdem patris monasteri athanasius p̃fuit·uir quidem castitate conspicuus·et sui monasteri cautissim' exequutor. Qui cum seuentis inopie tempus agnosceret·ne monachis fortassis necessitas incumbet·et paupũ quos beatus ggorius pasci semel iãmo